

FLYGA MED BRUTEN VINGE

Inskickat av Björn Hjelmstedt

För många år sedan hade vi gjort en lång resa till Australien och Fjärran östern.

Sista stora etappen skulle ske från Bangkok till Stockholm med SAS SK XXX. SAS hade på den tiden Bangkok som ett nav för deras långflygningar till fjärran östern och flygplatsen då, kallades för "tigerburen" Detta på grund av att den hade så fruktansvärt dålig ventilation och att det dagtid var så fruktansvärt varmt och fuktigt utanför. Nu är det gud ske lov en ny byggnad med ventilation.

Det var på denna terminal som många män köpte med sig hem orkideer till sina respektive, kanske som plåster på såret att man varit borta länge och.... Scarfs i thaisiden och siden- tygerna hade också en strykande åtgång.

Dit kom vi från Sydney vid 9-taget på kvällen och skulle flyga vidare kl. 23.58.

Det var många flighter som hade avgångstid mellan 23.55 och 23.59. Detta fenomen skulle senare visa sig var en fiktiv avgångstid för att uppfylla myndigheternas krav på att inga flighter fick lämna Bangkok nattetid och störa nattron för de kringboende. Att det många gånger blev lite försening gillades inte.

Nåväl, de tre vänte-timmarna flöt på med mosiga ben och 9 timmars flight från Sydney i kroppen.

Slutligen ropades boarding ut och vi bordade planet och började studera filmerna för att ha något att somna in till.

23.59 började flygplanet taxa ut med vaggande rörelser. Run-aways var gamla och slitna och "gropiga".

Vad skönt att få höra Safety Instructions på svenska och vädret skulle vara fint på flygningen till Stockholm Inga förväntade luft-gropar så det var bara att lyfta, men...

Dåvarande Bangkoks flygplats var byggd på ett gammalt träskområde och vi hade hört att staden sjunker 2,5 cm varje år, men vad skulle vi dit ut att göra. Så blev vi utbogserade, planet ändrade riktning och började sin färd mot take-off punkten.

Strax innan planet skulle göra sista svängen före take-off, så hände något. Hela planet vaggade till med en kraftig duns och blev stående. Kändes som det ha kört ner i en stor grop med sina 95 ton och fulltankat.

Planet vickade till och blev stående på sniskan åt höger. Det blev helt mörkt i kabinen, bara nödbelysningen lyste. Efter en kort tid, den längsta korta tid jag upplevt, sprakade högtalarna igång och man nästa skrek: EVACUATION LEFT SIDE, EVACUATION LEFT SIDE. LEAVE ALL BELONGINGS ONBOARD. Några började gråta, andra skulle tvunget upp i bagagehyllan för att hämta något, någon skrek på mamma och andra började i panik springa förbi andra som väntade på sin tur att lämna planet. Nu, tänkte jag, nu får vi stanna i Bangkok ett tag och här gäller det att ta det lugnt, bara lugnt. Men hur lätt var det. Hade man ro att titta ut genom höger sidas fönster, så kunde man se en kaskad av flygbränsle spruta upp i luften ur vingen och vingen såg stukad ut. Planet verkade ha fått punktering eller landningsstället brutet.

EVACUATION LEFT SIDE, EVACUATION LEFT SIDE. LEAVE ALL YOUR BELONGINGS ONBOARD. USE THE LEFT FRONT DOOR FOR EVACUATION. Orden sjöng i huvudet, vad skulle nu hända?

Nu uppstod rena lilla kalabaliken. Alla skulle ju ut på samma gång, det blev tvärstopp i dörren till rutchbanan och några slängde sig bara ut i den uppblåsta gummibanan.

Efter några lååååånga minuter kom vi så äntligen ner på plattan mitt i nattan och blev informerade om att planet kommit ut med ett hjulparti i träsket och kantrat. Vingen var bruten som sagt och det stank av flygbränsle. Där var nu en massa brandbilar som dränkte vingen i skum. Mitt i all nervositet fanns personer som var tvungna att röka ett bloss i denna super eldfängda luft. Vilka idi.....

Att flyga vidare med bruten vinge var inte att tänka på, så vi blev bussade till terminalen och där invänta ytterligare information. Tiden och timmarna gick, för ansvariga bland SAS-personalen låg hemma och sussade och man var tvungen att inhämta instruktioner från Köpenhamn.

Så var man tvungen att skaffa logi till alla passagerare och vi hamnade kl 04.30 på ett hotell en bit ifrån flygplatsen. Där skulle vi stanna och invänta ytterligare information.

Komna till rummet började man nu först inse vad som verkligen hade inträffat och vad som verkligen hade kunnat hänt. Det var att tulla minibaren på godis och dryck och krypa till kojs. Vad många konstiga tankar som korsade huvudet den stunden.

Efter en timmes "sömn" väcktes vi av att telefonen ringde och vi trodde att nu var det klart med en ny flight. O nej då. Det var Expressen i Stockholm som nu hade nåtts av nyheten att en SAS-flight hade havererat i Bangkok. De ställde en del triviala och konstiga frågor var vi hade kommit ifrån, hur vi mårde m.m. m.m.

Några timmar senare (tidigare) fick vi ringa till anhöriga i Sverige för att informera att allt var under kontroll.

På hotellet var vi tvungna att stanna i närmare ett dygn på SAS bekostnad. Tur att de hade swimming-pool och Singha-beer.

När vi sent om sinder tidigt nästa dag landade på Arlanda, så sa jag till min fru, att var nu beredd på ett mindre pressuppbåd när vi kommer till ankomsthallen. Och mycket riktig; vi var först ut i ankomsthallen och: Där var en massa tidningsfolk som knäppte blixtar och ville ha lägesrapporter.

Jag kommer inte ihåg alla konstiga frågor, men när vi köpte den dagens Expressen, så kunde man se oss på förstasidan, över rubriken med fetstil: Drömresa förbyttes i katastrofresa. Vad man kan få till det. Vi fick ett gott mottagande när vi slutligen ankom till vår slutdestination: Malmö. Men tänk så lätt att slutdestinationen hade kunnat bli en annan. Vi struntade i vad som skrivits, vi var bara glada att ha kommit hem med livet i , men utan bagage.

Detta fick vi senare identifiera bland en uppsjö andras resebagage. Allt fanns med utom ...orkideerna.

"Flyga med bruten vinge", det låter lite som en rysarnovell..